

Teza: brak skargi uprawnionego oskarżyciela

Sąd dyscyplinarny I instancji, w ramach kontroli postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, w razie uznania wadliwości odmowy, nie może wszcząć postępowania dyscyplinarnego z urzędu oraz na tym etapie postępowania orzekać o winie i karze

WO-122/16

ORZECZENIE

z dnia 12 października 2016 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Dariusz Drozdowski

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula

SWSD Dorota Szubielska /sprawozdawca/

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Lecha Ciarkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. sprawy radcy prawnego G. W.

obwinionej o czyn z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 7 ust. 3 pkt Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

na skutek odwołania obwinionej oraz Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie o sygn. akt: OSD 14/2015 Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

orzeka:

1. uchyła zaskarżone orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku w postępowaniu z zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia
2. orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego w zryczałtowanej kwocie 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc zł) pozostawia do rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 maja 2015r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego G. W. (sygn. akt R.D. 4/2015). Skarżący H. T. i M. T. wnieśli odwołania od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego.

Na skutek wniesionego odwołania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku wydał orzeczenie dnia 30 maja 2016r. sygn. akt OSD 14/2015, w którym uznał radcę prawnego G. W. winną popełnienia czynu polegającego na naruszeniu swoim działaniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 7 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem działającym w imieniu (...) S.A. w B. wezwała do dobrowolnego spełnienia świadczenia skarżącego wyznaczając trzydniowy termin i przed upływem terminu podjęła czynności składając wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz wymierzył jej karę dyscyplinarną upomnienia oraz obciążył kosztami postępowania.

Niniejsze orzeczenie zaskarżyli w całości Minister Sprawiedliwości oraz radca prawna G. W.. Minister Sprawiedliwości wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji i zarzucił mu:

Obrazę przepisów postępowania, stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą, prowadząca do uchylenia orzeczenia w całości, to jest art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych, polegającą na wszczęciu z urzędu postępowania przed sądem dyscyplinarnym i rozstrzygnięciu o winie i karze dyscyplinarnej w sprawie radcy prawnego G. W..

Radca prawny G. W. wniosła o uchylenie orzeczenia i umorzenie postępowania i zarzuciła orzeczeniu: 1.

Obrazę przepisów postępowania, który mają wpływ na treść orzeczenia tj. art. 439 §1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 1 i art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez wydanie orzeczenia pomimo braku wniosku uprawnionego rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;

2.

Obrazę przepisów postępowania, które mają wpływ na treść orzeczenia tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 72 k.p.k. w zw. z art. 68 ust. 3 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez przeprowadzenie postępowania przed sądem dyscyplinarnym i wydanie orzeczenia bez wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów i tym samym ograniczenie radcy prawnemu odpowiednio przygotowania do obrony.

3.

Obrazę przepisów postępowania, które mają wpływ na treść orzeczenia tj. art. 41 §1 k.p.k. poprzez niewyłączenie się przewodniczącego składu orzekającego, który jest pełnomocnikiem przeciwnika procesowego klienta radcy prawnego G. W. w długotrwałej i zawilej sprawie, która przebiega w nieprzyjemnych okolicznościach, które poddają w wątpliwość bezstronność sędziego dyscyplinarnego J. W..

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Obydwa odwołania, zarówno Ministra Sprawiedliwości jak i radcy prawnego G. W. w sposób oczywisty zasługują na uwzględnienie.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny całkowicie podziela stanowisko Ministra Sprawiedliwości, że sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów postępowania, stanowiącej bezwzględną przyczynę odwoławczą, prowadząca do uchylenia orzeczenia w całości, to jest art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych, polegającą na wszczęciu z urzędu postępowania przed sądem dyscyplinarnym i rozstrzygnięciu o winie i karze dyscyplinarnej w sprawie radcy prawnego G. W.. Wymienione orzeczenie zostało wydane pomimo braku wniosku o ukaranie, złożonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego, którego obowiązek złożenia, jako niezbędna przesłanka wszczęcia postępowania, wynika z art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny całkowicie podziela stanowisko Ministra Sprawiedliwości, że w niniejszej sprawie, sąd dyscyplinarny I instancji, w ramach kontroli postanowieni o odmowie wszczęcia dochodzenia, w razie uznania wadliwości odmowy, nie może wszcząć postępowania dyscyplinarnego z urzędu oraz na tym etapie postępowania orzekać o winie i karze.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny całkowicie podziela stanowisko radcy prawnego G. W., że w niniejszej sprawie nastąpiła obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj. art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 1 i art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez wydanie orzeczenia pomimo braku wniosku uprawnionego rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Wyższy sąd Dyscyplinarny stwierdza, że w niniejszej sprawie zachodzi bezwzględna podstawa uchylenia orzeczenia.

Zgodnie bowiem z art. 439§1 pkt. 9 k.p.k., w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określona w art. 17 §1 pkt 9 k.p.k. - brak skargi uprawnionego oskarżyciela, czyli rzecznika dyscyplinarnego (art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Wobec

powyższego rozpatrywania pozostałych zarzutów jest bezprzedmiotowe. Zgodnie z art. 436 k.p.k. sąd może ograniczyć rozpoznanie środka odwoławczego tylko do poszczególnych uchybień, podniesionych przez stronę lub podlegających uwzględnieniu z urzędu, jeżeli rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne lub bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że w niniejszej sprawie, sąd dyscyplinarny I instancji, w ramach kontroli postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, w razie uznania wadliwości odmowy, może uchylić zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia lub, w przypadku gdy postanowienie uznaje za prawidłowe, oddalić odwołanie skarżących.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70 ⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/K/2015.